

Et overraskende fredens øjeblik – men med fornyelse?

Stewart Battle Eirns

13. oktober 2025

Mandag den 13. oktober var en bittersød dag. Hamas frigav alle 20 tilbageværende israelske gidsler, bortset fra de fire afdøde, som også blev returneret til deres familier. Samtidig løslod Israel 2.000 palæstinensiske fanger – hvoraf nogle ikke havde været set i årtier – til jubel og fest. Der begyndte også at strømme meget tiltrængt humanitær hjælp, medicin og brændstof til madlavning ind i Gaza i lastbilfulde mængder, som det ikke har været tilfældet i måneder og år.

På trods af alt dette er det umuligt at ignorere den mindre end ideelle tale, som den amerikanske præsident Donald Trump holdt i det israelske Knesset, fyldt med hans beundring for den onde Miriam Adelson; eller det brede grin fra premierminister Benjamin Netanyahu, der fortjener fængsel i stedet for ros; eller rapporterne om omfattende brandstiftelse i hele Gazastriben, hvor evakuerende IDF-soldater efterlader endnu mere ødelæggelse i deres kølvand. Dette omfatter afbrændingen af et af Gazas sidste tilbageværende affaldsbehandlingscentre, hvilket efter to års folkemordskrig efterlader hele Gaza City uden denne vitale infrastruktur.

Så ja, det er bittersødt: Fordi der er opnået våbenhvile, og drabene er stoppet, men gerningsmændene undgår ansvar, retfærdigheden er ikke sket fyldest, og snakken om en palæstinensisk stat synes ikke-eksisterende.

Der er behov for en grundlæggende forandring for at gøre dette korte, men uvurderlige øjeblik til noget virkelig varigt – ikke kun for palæstinenserne, men også for Israel og for regionen som helhed. Og den nuværende ledelse omkring Trump og

Netanyahu, især hvis Tony Blair får lov til at spille en rolle, er i bedste fald utilstrækkelig. Der er behov for en ophøjet forandring, hvis man vil undgå en tilbagevenden til blodsudgydelser og den samme cyklus af vold.

Med dette for øje er det vigtigt at overveje ordene fra den tidligere formand for Knesset, Avrum Burg, der den 12. oktober skrev om de seneste dages udvikling: "Der er øjeblikke i historien, hvor ikke kun stater forandrer sig, men hele nationer. Det er ikke grænserne, der tegnes om, men bevidstheden selv; det er ikke regeringerne, der udskiftes, men den kollektive sjæl, der gennemgår en transformation. Efter 1945 vågnede tyskerne op fra nazismens mareridt og stod over for det, de havde gjort, og det der var blevet gjort i deres navn. Efter Vietnam kom amerikanerne ud af den nationale uskylds sammenbrud som et andet folk. Krigen i Gaza er et sådant øjeblik for det jødiske folk. Det er ikke endnu en runde i den endeløse cyklus af vold i Mellemøsten, men et historisk vendepunkt. Det er et øjeblik, hvor vi må se os selv i spejlet og erkende, hvad vi er blevet. Og det er grimt.

Burg opfordrer til netop en sådan ophøjet forandring. Han fordømmer politik baseret på hævn, racemæssig overlegenhed og religiøs fundamentalisme og fremhæver i stedet de bedre traditioner inden for jødedommen. »Jødedommens hjerte har aldrig været fysisk magt, men åndelig forfinelse,« fortsætter Burg. "Den jødiske helt var aldrig kvarterets bølge, men 'den der overvinder sine egne impulser', og 'den der forvandler sin fjende til en elsket ven'." Han opfordrer til oprettelsen af en "Global Jewish Fund for the Reconstruction of Gaza" (Global jødisk fond til genopbygning af Gaza) samt andre tiltag for at redde situationen for palæstinenserne og bane vejen for en fredelig sameksistens mellem de to folk. Dette er ikke blot ment som en »politisk gestus«, skriver han, men snarere som »den eneste måde at overleve åndeligt på«.

Som tidligere ledende medlem af Israels regering understreger Burgs holdning potentialet for en sådan ophøjet forandring. I

denne sammenhæng bliver Oase-planen for Sydvestasien vigtigere end nogensinde. Oase-planen har potentiale til fuldstændigt at ændre parametrene for de nuværende forhandlinger, etablere de fysiske forudsætninger for alles velstand og omdefinere det miljø, hvor langvarig fred kan blomstre.

Dette er ikke en periode, hvor man skal sidde og kritisere, men en periode hvor man skal forestille sig, hvordan en bedre fremtid kan og skal se ud, og organisere for at opnå den. Deltag i indsatsen.

Credit: White House video